

Curtea Supremă de Justiție**D E C I Z I E**

28 mai 2014

mun.Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte - Nicolae Gordilă,

Judecătorii - Elena Covalenco, Ion Guzun,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 07 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013 de inculpatul Golovcenco Alexei și avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului

Golovcenco Alexei Vitalie, născut la 21 martie 1967, originar din or.Ștefan Vodă, domiciliat în or.Moscova, str.Lodocinaia 25/1, ap.49, Federația Rusă.

Termenul examinării cauzei:

1. 23.03.2012 - 07.12.2011 - prima instanță,

2. 23.03.2012 - 11.12.2012; 04.09.2013 - 19.11.2013 - instanța de apel,

3. 02.04.2013 - 04.06.2013; 18.03.2014 - 28.05.2014 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 07 decembrie 2011, Golovcenco Alexei a fost condamnat în baza art.362¹ alin.(2) lit.c) Cod penal la amendă în mărime de 10000 lei, cu privarea de dreptul a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate legată de organizarea migrațiunii pe un termen de 2 ani.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Golovcenco Alexei pe parcursul lunilor decembrie 2009 - februarie 2010, aflându-se în mun.Chișinău, acționând în comun cu alte persoane neidentificate de organul de urmărire penal, urmărind scopul obținerii unui folos financiar, în mărime de 2000 euro, ceea ce la moment conform cursului oficial al BNM constituia suma de 34400 lei, a organizat intrarea, tranzitarea și șederea ilegală a cetățeanului Republicii Moldova Caț Ghenadii pe teritoriul țărilor membre ale spațiului „Schengen” și în special a Italiei, prin obținerea în baza unei declarații false a vizei „Schengen” de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei, drept țară de tranzit.

În prima jumătate a lunii decembrie 2009, Golovcenco Alexei, aflându-se în or. Bender, urmărind scopul obținerii unui folos financiar direct prin organizarea migrației ilegale a persoanelor pe teritoriul țărilor membre ale spațiului „Schengen” a publicat în ziarul publicitar „Makler” din mun.Chișinău un anunț, prin care oferea serviciile sale de organizare a obținerii vizelor „Schengen”.

Astfel, în a doua jumătate a lunii decembrie 2009, Golovcenco Alexei a fost telefonat la telefonul mobil indicat de acesta în ziarul publicitar „Makler” de către Caț

Ghenadie, care i-a solicitat organizarea plecării legale în Italia. În cadrul acelei discuții telefonice, Golovcenco Alexei i-a comunicat lui Caț Ghenadie că-i poate organiza intrarea pe teritoriul Italiei în baza unei vize „Schengen” obținute pentru intrarea și șederea pe teritoriul Poloniei. Totodată, Golovcenco Alexei a cerut să-i fie transmisă de către Caț Ghenadie pentru organizarea migrației în Italia suma de 2000 euro, ceea ce la acel moment, conform cursului oficial al BNM, constituia suma de 34400 lei.

Tot el, la 04.01.2010, fiind telefonat de către Caț Ghenadie, acționînd în scopul realizării intențiilor sale infracționale de organizare a migrației ilegale, i-a solicitat acestuia din urmă să-i fie transmisă prin intermediul poștei electronice la adresa agolovchenko@hotmail.com, copia buletinului de identitate și a pașaportului național de plecare în străinătate pe numele cet. Caț Ghenadie.

Tot el, în prima jumătate a lunii ianuarie 2010, potrivit înțelegerii telefonice prealabile, a primit de la Caț Ghenadie, prin intermediul poștei electronice la adresa agolovchenko@hotmail.com, copia buletinului de identitate nr.A44067632 și a pașaportului național nr.A3510560 din 18.04.2008 ambele pe numele lui Caț Ghenadie.

Tot el, în a doua jumătate a lunii ianuarie 2010, știind că Caț Ghenadie nu dispune de acte justificative pentru obținerea vizei de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei sau Italiei, acționînd de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, în scopul organizării intrării și șederii ilegale pe teritoriul Italiei a ultimului prin tranzitarea teritoriului Poloniei în baza vizei „Schengen”, a obținut în condiții necunoscute organului de urmărire penală un demers din 04.01.2010 din numele Agenției pentru ocuparea forței de muncă temporară și de mediere „Elzbieta Lakoma” din or.Krasnik, Polonia și un contract de angajare la muncă în cadrul companiei poloneze de transport „Votex” cu conținut fictiv, cu nr.4305-1/2010 din 05.01.2010, din numele aceleiași Agenții, pe numele lui Caț Ghenadie. Ambele acte au fost obținute de către Golovcenco Alexei pentru a justifica solicitarea de către Caț Ghenadie a vizei de intrare și ședere pe teritoriul Poloniei.

Tot el, la 04.02.2010, acționînd întru realizarea în continuare a intențiilor sale infracționale de organizare a migrației ilegale, s-a întîlnit cu Caț Ghenadie în apropierea Ambasadei Poloniei din mun.Chișinău, unde i-a transmis ultimului demersul din 04.01.2010 din numele Agenției pentru ocuparea forței de muncă temporară și de mediere din or.Krasnik, Polonia și contractul cu nr.4305-1/2010 din 05.01.2010, din numele administrației acestei Agenții, pe numele lui Caț Ghenadie.

Totodată, în cadrul aceleiași întîlniri, Golovcenco Alexei, deși cunoștea cu certitudine că Caț Ghenadie are intenția de a ajunge în Italia, nu a activat și nici nu are intenția de a activa la firma „Votex” din Polonia, l-a instruit pe ultimul să facă declarații false în cadrul convorbirii cu reprezentanții secției consulare a Ambasadei R.Polonia în mun.Chișinău, precum că solicită viză pentru intrarea și șederea pe teritoriul Poloniei pentru a se angaja la muncă ca șofer la compania de transport „Votex”, conform contractului de muncă cu nr.4305-1/2010 din 05.01.2010. În aceleași circumstanțe, pentru a ascunde intențiile reale de migrare ilegală, Golovcenco Alexei, i-a dat indicații lui Caț Ghenadie să anexeze la cererea de solicitare a vizei de intrare pe teritoriul Poloniei, contractul de muncă cu nr.4305-1/2010 din 05.01.2010 și demersul din 04.01.2010 din numele Agenției pentru ocuparea forței de muncă temporară și de mediere din or.Krasnik, Polonia, pe care el i le-a transmis acestuia la 04.02.2010.

În aceeași zi, la 04.02.2010, Caț Ghenadie acționînd potrivit instructajului primit de la Golovcenco Alexei, a depus la Secția Consulară a Ambasadei R.Polone în R.Moldova, pachetul de documente necesar pentru obținerea vizei de intrare și ședere pe

teritoriul Poloniei, anexînd documentele primite de la Golovcenco Alexei și anume: demersul din 04.01.2010 de la Agenția pentru ocuparea forței de muncă temporară și de mediere și un contract cu nr.4305-1/2010 din 05.01.2010 pe numele lui Caț Ghenadie, din numele companiei poloneze de transport „Votex”.

La 12.02.2010, în baza actelor depuse de către Caț Ghenadie și a declarației făcute la indicația lui Golovcenco Alexei, Ambasada Poloniei în R.Moldova i-a eliberat lui Caț Ghenadie viza „Schengen” cu nr.PL4948822 din 04.02.2010.

Ulterior, în aceeași zi, la 12.02.2010, Golovcenco Alexei, acționînd în scopul obținerii unui folos financiar direct de pe urma organizării migrației ilegale, telefonîndu-se în prealabil, s-a întîlnit cu Caț Ghenadie în apropierea Ambasadei Poloniei din mun.Chișinău, unde urmau să convină asupra modalității transiterii banilor conveniți pentru organizarea migrației în mărime de 2000 euro, însă a fost reținut de către CCTP al MAI

3. Sentința a fost atacată cu apel de către avocatul A.Beruceașvili în numele inculpatului A.Golovcenco, precum și de inculpat, care au solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care inculpatul să fie achitat din lipsa elementelor faptei infracționale.

În susținerea cerințelor sale apelanții au indicat că, la baza sentinței de condamnare, instanța a luat în considerație doar probele acuzării, fără a ține cont de cele ale apărării, cauza penală a fost fabricată și dosarul în cauză este rezultatul provocării săvîrșit de către „agentul de poliție sub acoperire” Gh.Caț și de către colaboratorii CTRU Hîncu și Boșcanean, care au urmărit scopul extorcării mitei de la inculpat; polițiștii intenționat au ascuns faptul folosirii vizelor române și poloneze false, înregistrate în pașaportul lui Gh.Caț; versiunea acuzatorului de stat, precum că dînsul a perfectat actul fals este neîntemeiată, deoarece la 08.12.2009 Gh.Caț a folosit permisul auto internațional fals la primirea vizei PL 4947906, deși la acel moment nici nu-l cunoștea pe Gh.Caț, astfel a invocat că ultimul este agent sub acoperire al CTRU și este folosit pentru fabricarea dosarelor penale cu extorcarea de către colaboratorii de poliție al CTRU a mitei, de la persoanele atrase la răspunderea penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2012, au fost admise, din alte motive, apelurile declarate de avocatul A.Beruceașvili în numele inculpatului A.Golovcenco, precum și de inculpat, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care în temeiul art.275 pct.9) Cod de procedură penală a fost încetat procesul penal intentat în privința lui A.Golovcenco în baza art.362¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, deoarece există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspundere penală.

În motivarea soluției date, instanța de apel a statuat că probele care au fost administrate și examinate în instanța de fond, urmează a fi considerate ca lovite de nulitate și care nu pot fi puse la baza unei sentințe de condamnare, deoarece intenția de a emigra ilegal din R.Moldova a fost din partea lui Gh.Caț, acesta potrivit ansamblului de circumstanțe analizate și constatate pe întreg parcursul procesului penal avînd neoficial calitatea de „agent provocator”.

La fel, instanța de apel a conchis că partea acuzării nu a prezentat careva probe legale ce ar confirma incontestabil lipsa implicării organelor de drept în săvîrșirea infracțiunii, or în cazul dat a avut loc o provocare la săvîrșirea infracțiunii din partea organelor de drept, astfel s-a constatat faptul tendențiozității organului de urmărire penală în contribuirea la comiterea unei infracțiuni, și anume în prezența unui agent provocator.

De asemenea, instanța a menționat că organul de poliție prin intermediul lui Gh.Caț, l-a instigat pe inculpat la comiterea unei infracțiuni, ceea ce nu poate fi admis sub nici o formă or, dacă nu ar fi fost activitatea agentului provocator, care i-a prezentat inculpatului documente false în scopul migrației ilegale pentru a le prezenta autorităților oficiale din Polonia, infracțiunea nu era să fie săvârșită.

În baza celor menționate, instanța de apel a concluzionat că procesul penal urmează a fi încetat în temeiul art.275 pct.9) Cod de procedură penală, care stipulează că urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care există alte circumstanțe prevăzute de lege care condiționează excluderea sau după caz, exclud urmărirea penală.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței, pe motiv că instanța de apel a emis o decizie pripită și neîntemeiată în partea încetării procesului penal în privința lui A.Golovcenco în baza art.362¹ alin.(2) Cod penal, din motiv că există circumstanțe care exclud sau condiționează pornirea urmăririi penale și tragerea la răspunderea penală.

6. Prin decizia Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 04 iunie 2013, s-a dispus admiterea recursului ordinar declarat de procuror, casarea deciziei instanței de apel cu rejudecarea cauzei în aceiași instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea soluției date, Colegiul penal a considerat că eroarea comisă în speță referitor la interpretarea cazurilor prescrise de pct.9) art.275 Cod procedură penală, se cuprinde în pct.6) alin.(1) art.427 Cod procedură penală, fiind un temei de recurs și, deoarece nu poate fi corectată de instanța de recurs, se impune soluția de casare a deciziei și trimiterea cauzei la rejudecare, unde instanța de apel, are obligația să verifice motivele apelurilor declarate în care se contestă vinovăția inculpatului.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, au fost respinse, ca nefondate, apelurile inculpatului și avocatului în numele inculpatului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a constatat că prima instanță, în conformitate cu cerințele legii și propriei convingeri bazate pe cercetarea sub toate aspectele, prin prisma art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concluzentei, utilității și veridicității lor, corect a ajuns la concluzia că vinovăția lui A.Golovcenco în comiterea infracțiunii prevăzute de art.362¹ alin.(2) lit.c) Cod penal este dovedită prin declarațiile martorului Gh.Caț și a probelor scrise, și anume: - proceselor-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie, potrivit căruia Gh.Caț l-a recunoscut pe A.Golovcenco ca fiind persoana care contra sumei de 2000 euro și-a luat angajamentul să-i deschidă viza „Schengen”; - de ridicare a pașaportului cet.Gh.Caț și reținere din 12.02.2010; - de percheziție corporală; - de examinare a obiectelor; - de confruntare dintre martorul Gh.Caț și inculpat din 13.02.2010 și 05.05.2010, declarația din 04.01.2010 despre intenția de prezentare a executării lucrării, în original, precum și traducerea acesteia din limba poloneză, potrivit căreia Agenția care acordă lucru temporar și intermediere în angajare la muncă în or.Krasnik, Polonia intenționează să acorde executarea lucrului în perioada 15.01.2010-15.01.2011, în calitate de șofer internațional TIR cetățeanului R.Moldova Gh.Caț; - demersul Agenției forței de muncă, potrivit căruia aceasta se adresează cu rugămintea de a elibera viza de tip C, D cet.Gh.Caț, care activează în calitate de șofer internațional TIR, pentru 180 de zile, din 11.01.2010 până la 11.01.2011; - copia vizei Poloneze eliberate pe numele lui Gh.Caț; - stenograma discuțiilor înregistrate între Gh.Caț și inculpat la

13.01.2010; - răspunsul Ambasadei Polone în R.Moldova, potrivit căruia au fost remise în adresa CCTP la scrisoarea nr.24/586 din 12.02.2010, copiile actelor primare depuse de Gh.Caț în scopul eliberării vizei C, D; - răspunsul Centrului de instruire a personalului pentru transporturi internaționale nr.10/18 din 23.02.2010, potrivit căruia a fost eliberată legitimația pentru șofer internațional pe numele lui Gh.Caț, cu nr.261447 din 08.09.2006; - răspunsul SRL "Makler" nr.047 din 11.03.2010 și copiile anchetelor de comandă la anunțuri publice.

Totodată, instanța a respins argumentele apelanților referitor la nulitatea probelor, nevinovăția acestuia și necesitatea achitării lui, apreciindu-le ca declarative, irelevante și nefondate.

Astfel, instanța a considerat nefondate motivele apelurilor privind nulitatea probelor sub aspectul dobândirii probelor prin provocarea la infracțiune, precum că dosarul penal a fost „fabricat”, fiind declarative, deoarece nu există careva date ce ar demonstra că inculpatul a fost provocat la comiterea infracțiunii de către colaboratorii de poliție cu participarea lui Gh.Caț în calitate de „agent de poliție sub acoperire”. La acest capitol, instanța a relatat că dimpotrivă, s-a constatat cu certitudine, fapt confirmat și de inculpat, că inițiativa de a acorda servicii de organizare a obținerii vizelor „Schengen” a fost a inculpatului, realizată prin publicarea în ziarul publicitar „Makler” din mun.Chișinău a anunțului, prin care acesta oferea serviciile sale în acest sens.

La fel, instanța a concluzionat că nu pot fi reținute nici argumentele apelanților privind inadmisibilitatea întemeierii sentinței pe declarațiile martorului Gh.Caț, citite în ședința de judecată, deoarece la judecarea cauzei s-a constatat imposibilitatea prezentării a martorului dat în instanța de judecată, astfel că citirea declarațiilor acestuia a avut loc cu respectarea prevederilor art.105-110, 371 Cod de procedură penală. Totodată, instanța a subliniat că sentința este motivată nu numai prin declarațiile martorului, dar și prin celelalte probe administrate în cauză, care coroborează între ele, inclusiv și cu declarațiile lui Gh.Caț, prin care se confirmă vinovăția inculpatului.

Instanța a menționat că lipsa în materialele cauzei a datelor despre expedierea de către Gh.Caț prin intermediul poștei electronice de la domiciliu a scrisorii, actelor, inclusiv copiilor buletinului de identitate și pașaportului cetățeanului R.Moldova la cutia poștală a inculpatului, nu-l dezvinovățesc pe acesta din urmă, deoarece el însuși nu a negat relațiile avute în această privință cu Gh.Caț.

La fel, instanța a considerat irelevante motivele apelanților, precum că de către Gh.Caț au fost prezentate documente false pentru perfectarea vizei „Schengen” și precum că acesta avea deschisă viza pînă la adresarea sa la inculpat, deoarece în această privință cert s-a constatat că Gh.Caț pretindea să-i fie perfectate actele pentru șederea *legală* pe teritoriul Italiei și că însăși Gh.Caț a fost nevoit să accepte serviciile inculpatului pentru a-și atinge scopul propus prin deschiderea mai întîi a vizei „Schengen” în Polonia.

De asemenea, instanța a conchis că sînt contradictorii și se exclud reciproc motivele apelurilor la faptul că, chipurile pe de o parte la perfectarea vizei „Schengen” în Polonia în anul 2009 pînă la întîlnirea cu inculpatul, Gh.Caț a prezentat documente false, iar pe de altă parte apelanții, bazîndu-se pe informația parvenită de la Agenția de plasare temporară în cîmpul muncii „Elizbieta Lacomă” din 19.11.2010, invocă legalitatea contractului de muncă încheiat cu Gh.Caț, în baza căruia a fost obținută viza de intrare în Polonia, or, la perfectarea vizei în 2009 fără serviciile inculpatului și apoi în anul 2010 prin intermediul

înculpatului, viza a fost perfectată pe numele lui Gh.Caț în baza aceluiași acte prezentate de dînsul la propunerea inculpatului.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că inculpatul în scopul obținerii unui folos financiar în sumă de 2000 euro, intenționat a organizat migrația ilegală lui Gh.Caț pentru intrarea și șederea ilegală pe teritoriul țărilor din spațiul Șenghen, inclusiv în Italia, iar argumentele inculpatului și avocatului sînt nefondate, au un caracter declarativ, avînd scopul evitării răspunderii penale.

8. Împotriva hotărîrilor nominalizate au declarat recurs ordinar inculpatul A.Golovcenco și avocatul A.Beruceașvili în numele inculpatului, invocînd temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.5), 6), 8), 16) Cod de procedură penală, solicitînd casarea deciziei și sentinței, cu achitarea acestuia, pe motiv că instanța de apel a pus la baza condamnării declarațiile martorului Gh.Caț date citirii în ședința de judecată, care s-a eschivat de a se prezenta în instanță; instanța a luat în considerație doar probele acuzării, fără a ține cont de cele ale apărării; cauza penală a fost fabricată și dosarul în cauză este rezultatul provocării săvîrșit de către „agentul de poliție sub acoperire” Gh.Caț și de către colaboratorii de poliție, care au urmărit scopul extorcării mitei de la inculpat; polițiștii intenționat au ascuns faptul folosirii vizelor române și poloneze false, înregistrate în pașaportul lui Gh.Caț; versiunea acuzatorului de stat, precum că inculpatul a perfectat actul fals este neîntemeiată, deoarece la 08.12.2009 Gh.Caț a folosit permisul auto internațional fals la primirea vizei PL 4947906, deși la acel moment nici nu-l cunoștea pe Gh.Caț, astfel inculpatul a fost provocat de colaboratorii de poliție pentru eliberarea invitației la muncă în Polonia lui Gh.Caț; martorul a dat declarații false cu privire la expedierea mesajelor electronice de către el, că scrisorile electronice dînsul le-a trimis de la calculatorul său personal; acuzarea nu a adus dovezi că Gh.Caț nu avea posibilitatea să plece în Italia cu viza primită la 06.02.2010; în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate; în cauză lipsește cererea lui Gh.Caț la organele de poliție referitor la pretensele acțiuni infracționale ale inculpatului, astfel nu este clar în baza la ce a fost pornită urmărirea penală.

9. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținînd cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care a solicitat respingerea recursurilor ca fiind neîntemeiate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestuia din următoarele considerente.

Conform art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit recursurilor, inculpatul și avocatul invocă ca temeiuri de casare a deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.5), 6), 8), 16) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara o eroare de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, sau nu au fost întrunite elementele infracțiunii, norma de drept aplicată în hotărîrea atacată contravene unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Analizînd aceste temeiuri în raport cu motivele invocate în recursuri, Colegiul penal constată că nici unul din ele nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursurilor

declarate, lipsind temeiuri de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârilor judecătorești.

Astfel, sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acestuia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura causală dintre acestea).

Colegiul constată că instanța de fond și de apel, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, au examinat complet și obiectiv probele administrate la dosar, verificându-le sub aspectul pertinentei și concludenței, atât pe cele obținute în procesul urmăririi penale, cât și în cadrul ședințelor de judecată, fapt ce face ca concluzia despre vinovăția lui A.Golovcenco în baza 362¹ alin.(2) lit.c) Cod penal, să fie justă și întemeiată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată desfășurat și minuțios în textele hotărârii primei instanțe și a deciziei instanței de apel, și anume declarațiile martorului Gh.Caț, cât și materialele cauzei - procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie, de ridicare și reținere din 12.02.2010, de percheziție corporală, de examinare a obiectelor, de confruntare dintre martorul Gh.Caț și inculpat din 13.02.2010 și 05.05.2010, declarația din 04.01.2010, demersul Agenției forței de muncă, copia vizei Poloneze, stenograma discuțiilor înregistrate între Gh.Caț și inculpat, răspunsul Ambasadei Polone în R.Moldova, răspunsul Centrului de instruire a personalului pentru transporturi internaționale nr.10/18 din 23.02.2010, răspunsul SRL”Makler” nr.047 din 11.03.2010 și copiile anchetelor de comandă la anunțuri publice.

Astfel, din textul deciziei, și anume din partea descriptivă, rezultă că instanța de apel și-a argumentat motivat soluția, și a indicat din care considerente a admis probele aduse de acuzare, și le-a respins pe cele ale apărării, soluție expusă detaliat la pct.7 al prezentei decizii, cât și în decizia instanței de apel (f.d.151-167, v.3), pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin.

Prin urmare, Colegiul conchide că argumentele recurenților, precum că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele infracțiunii imputate sînt neîntemeiate și contravin materialelor cauzei. Instanțele corect au apreciat actele cauzei și au respins argumentele recurenților privind nulitatea probelor sub aspectul dobîndirii acestora prin provocarea la infracțiune, precum că dosarul penal a fost „fabricat”, pe motiv că acestea sînt declarative, neexistînd careva date ce ar demonstra că inculpatul a fost provocat la comiterea infracțiunii de către colaboratorii de poliție cu participarea lui Gh.Caț în calitate de „agent de poliție sub acoperire”. Totodată, instanța a constatat că dimpotrivă, inițiativa de a acorda servicii de organizare a obținerii vizelor „Schengen” a fost a inculpatului, realizată prin publicarea în ziarul publicitar „Makler” din mun.Chișinău a anunțului, prin care acesta oferea serviciile sale în acest sens, fapt ce nu a fost negat și de inculpat.

Colegiul constată că argumentele principale pe care le invocă recurenții în recursuri constituie faptul că, instanța de fond și de apel eronat au apreciat probele cauzei, inclusiv declarațiile martorului Gh.Caț, care a dat depoziții false.

La acest capitol, Colegiul penal menționează că temeiurile invocate de recurenți, privind modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 alin.(1) Cod de procedură penală. Mai mult ca atât, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, și dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de

condamnare sau de achitare. Totodată, Colegiul constată că recurenții invocă în recursuri aceleași argumente ca și în apeluri, asupra cărora instanța de apel deja s-a expus motivat și detaliat, soluție expusă la pct.7 al prezentei decizii, iar concluziile instanțelor de fond privind vinovăția inculpatului, în opinia instanței de recurs, este justă și întemeiată.

Astfel, Colegiul penal constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii incriminate inculpatului, instanța pronunțându-se asupra argumentelor apelanților, iar hotărîrea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și, ca urmare, temeiurile stipulate în pct.6), 8) alin.(1) al art.427 Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind stabilită presupusa eroare de drept invocată de către recurenți.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelurilor și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea acestora, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Argumentele invocate de recurenți, precum că instanța de apel a examinat cauza fără citarea legală și audierea martorului Gh.Caț nefiind în drept de a da citire declarațiilor acestuia, prin ce a încălcat prevederile art.371 Cod procedură penală, nu pot fi reținute, deoarece din materialele cauzei rezultă că s-au întreprins toate măsurile legale privind citarea lui Gh.Caț, fiind emise ordonanțe de aducere silită a acestuia în instanță, însă dînsul nu s-a prezentat în ședința de judecată, nelocuind pe adresa indicată, în confirmare fiind prezentat raportul OUR SUP al CCTP al MAI, R.Boșcanean privind absența acestuia la locul de domiciliu, care, din spusele părinților este plecat peste hotarele țării, fiind prezentată și informația Serviciului grăniceri privind traversarea frontierei de stat de către Gh.Caț la 21.97.2010 (f.d.241-242, v.1, f.d.1, 2 v.2), în legătură cu ce instanța a considerat posibil examinarea cauzei în absența acestuia, fiind date citirii procesele-verbale de confruntare a acestuia cu inculpatul, astfel nu se constată încălcarea prevederile art.371 Cod de procedură penală.

Prin urmare, trimiterea recurentului la art.427 alin.(1) pct.5) Cod de procedură penală nu poate fi reținută, deoarece din materialele cauzei rezultă că judecarea cauzei a avut loc cu citarea legală a tuturor participanților la proces, inclusiv și a martorului Gh.Caț.

Afirmațiile recurenților, precum că martorul Gh.Caț ar fi dat declarații false, nu pot fi reținute ca temei de casare a hotărîrilor atacate, deoarece la materialele cauzei lipsește o careva hotărîre judecătorească, prin care s-ar fi stabilit faptul dat.

Referitor la temeiul invocat, precum că în cauză lipsește cererea lui Gh.Caț adresată organelor de poliție referitor la acțiunile infracționale ale inculpatului, astfel nu este clar în baza la ce a fost pornită urmărirea penală, Colegiul penal atestă că, în baza plîngerii victimei urmărirea penală se pornește numai în cazul infracțiunilor prevăzute la art.276 alin.(1) Cod de procedură penală, iar urmărirea penală în cazul dat a fost pornită în temeiul art.274 alin.(2) Cod de procedură penală, cererea lui Gh.Caț nefiind necesară.

Nu poate fi reținut nici temeiul invocat din art.427 alin.(1) pct.16) Cod de procedură penală, deoarece în recurs nu se face referire la vreo hotărîre concretă unde normă de drept care a fost aplicată în hotărîrea atacată contravene unei hotărîri de aplicare a aceleiași norme date anterior de către Curtea Supremă de Justiție.

Din aceste puncte de vedere se conchide că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care se face referință în recursuri și, deci, nu persistă temeiurile de casare a soluției adoptate.

Conform art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală și a pronunțat o hotărîre motivată și întemeiată, astfel că nu există temei legal pentru admiterea recursurilor ordinare declarate de inculpat și de avocat în numele acestuia și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea acestora, fiind vădit neîntemeiate.

11. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocatul Beruceașvili Andrei în numele inculpatului Golovcenco Alexei și inculpat, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 07 decembrie 2011 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 noiembrie 2013, în cauza penală în privința lui Golovcenco Alexei, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 09 iulie 2014.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Ion Guzun